

Περιχαρής σὰς τραγουδᾷ...
ἔλατε ἡγήτορα κι' ἔδω,
ποῦ τὰ μῦθὰ γανόνονται.

Και σκέψεις νεφελοειδῆς
μέσα σὲ πείρας και σπουδῆς
κρανία συμπυκνώνονται.

Νεφελῶν χορὸς ψάλλει λεγευρός.

Β.

Ἄτμων παντοίων θρέμματα,
ποῦ τώρα μόνον μ' αἵματα
δρῶσζομεν τὴν κτίσιν.

Και μέσα' στὼν Ρωμηῶν τὴν γῆν,
ναμάτων ἱερῶν πηγῆν,
ἀς φέρωμεν τὴν πτῆσιν.

Ἐμπρός, Νεφέλαι τῆς βροχῆς, και μᾶς σκιάζει τώρα
ἄλλων νεφῶν πληθώρα,
ὅπου τὰ γέννησαν καπνοὶ κατὰμαυροὶ μαχῶν
και σιδηρόφρακτος Θεὸς ἀγρίων ἰαχῶν.

Ἄρης παρᾶποτε βαρὴς
μᾶς ἔσπρωξ' ἔδω πέρα
στὸν ἦσυχον αἰθέρα.

Και φέρομεν περιχαρεῖς
τὴν πτῆσιν τὴν γοργῆν
πρὸς οὐδετέραν γῆν.

Ψυχάλαις ἀς σκορπίσωμεν,
κι' ἀς βελιδσκοπήσωμεν
παντοίους ἐγκεφάλους,
μικροῦς τε και μεγάλους.

Κι' ἀκούσωμεν συζητητὰς
ἐντως νεφολογίτονας,
ποῦ κάνουν σκέψεις κατ' αὐτὰς
ἄλων τῶν ἄλλων κραιττονας.

Τι γίνεσαι, βρὲ Φασουλῆ; τι κἀνεῖς, Περικλέτο;
μηδαὶς ἀμφιβαλέτω
πῶς κατὶ νεφελοειδῆς κι' αἰθέριον θὰ βγάλη
ἢ σκέψης ἢ μεγάλῃ.

Ἐμάθαμε, βρὲ Φασουλῆ,
πῶς διελύθη κι' ἡ Βουλή,
και νῦν διαλυθῆτωσαν
και διασκορπισθῆτωσαν
οἱ πρόφην Βουλευταὶ
κι' ἔλ' οἱ συζητηταί.

Φασ.—

Εἴμαστε και τώρα πάλι
σὲ μὴν ἀκρ' ἀπελεισιά...
'στὸ ζεστό μας τὸ κεφάλι
οἰς σταλάξετε δροσιά.

Ἰψωμένον' στοδὲς αἰθέρας
τῶσα συλλογίζεσται,
και μὲ σκέψεις οὐδετέρας
ἔλο και φλογίζεσται.

Καίε; καίε; τὸ καιμμένο,
καίε; τὸ μπουμπουμισμένο,
κι' εἶναι βάτος καιτομένη
και μὴ καταφλεγόμενη.

Γι' αὐτὸ πρὸ πάντων σήμερα γυροῦμαι ἔξασφάλισι.
γι' αὐτὸ φωνάζουσε πολλοί,
κι' ἂν διελύθη κι' ἡ Βουλή,
θαρρῶ και κάμποσα μῦθὰ πῶς εἶναι σὲ διάλυσι.

Σκέψεις παραγνωρίζονται
και σχέδια σοφῶν,
ὅπου μπετωρίζονται
ἐπάνω τῶν νεφῶν.

Κι' ἀφοῦ τῆς νέας ἐκλογαῖς τὸν Μᾶη τῆς ὄρισσε
κάπως θαρρῶ τὰ πράγματα πῶς τὰ ἔκαθαρίσαμε,
κι' ἔπαισαν τὰ μαλλώματα
κι' ἤλλαμε' στὰ καλά μας,
και τώρα νεφελώματα
δὲν εἶναι' στὰ μῦθὰ μας.

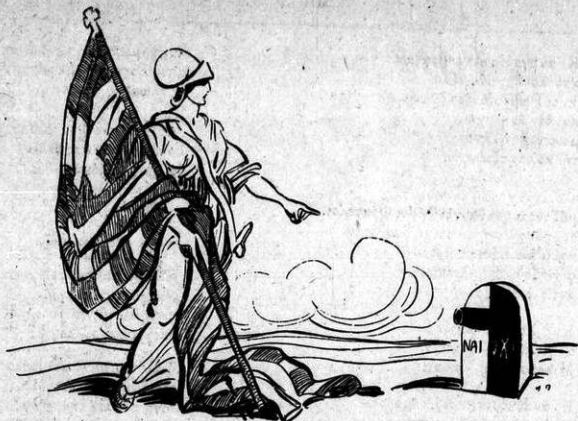
Κι' ἂν σκοῦζον κάμποσοι φελλοί
γὰ τοῦταὶς χαιρακάως,
ἔμεις χαρήκαμε πολὺ
κι' ὁ Τριανταφυλλάκος.

Ἐκείνος μέσα σὲ πολλὰ περιεργα συμβάντα
εἰργάσθη μ' ἐπιμέλειαν,
κι' ἐκείνος στὴν ἐντέλειαν
ἐτοίμασε τὰ πάντα.

Τώρα μὲ τὴν διάλυσιν ἐκείνην τῆς Βουλῆς
τὰ νέφη διελύθησαν ἐκᾶστης κεφαλῆς.
Τώρα μὲ τὴν διάλυσιν και οἰς διαλυθῆτε
και διασκορπισθῆτε,
κι' ἀφήσατέ μας γαλανὸν
κι' ἀνέφελον τὸν οὐρανὸν.

Τώρα ποῦ τὸ Κατάστημα τοῦ λόγου διελύθη
κάπως ἀνεκουφίσθησαν τάνησυχοντα πλήθη...
Κι' ὄς' ἴτης τριανταμία
τοῦ νέου χρυσομέλλῃ
δὲν θάναι τρικυμία
σὲ καθενὸς κεφάλι.

Δὲν θάχωμ' ἔως τότε
τῶν κεφαλῶν οἰσμούς,
και τόσοι καζιώται
θάχουν παροξισμούς
γὰ τοὺς συνδυασμούς.

**Ίτε στήν κάπην τώρα,
παιδιά μου θαφνηφόρα.**

Γιὰ τούτους θά κυττάξετε τοὺς πάντας καταπλήκτους,
καὶ θά ρωτοῦνε κι' ἐκλογεῖς:
τάχα θά κάνουν ἀμειγείς;
θά κάνουν ἀναμίκτους;

Θ' ἀφήσωμεν ἐπὶ καιρὸν
τοὺλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν
ἐνας συνανοήσεις
καὶ βολιδοσκοπήσεις.

Ψηφιοθεροῦντες κι' εὐπραγεῖς
σ' ἄλα θά σιωπήσωμεν,
καὶ μανά τὸς ἐκλογεῖς
θά βολιδοσκοπήσωμεν.

Καὶ σὲ κρατῶν ἀνατροπᾶς
καὶ σὲ σκοποῦς κρυφίους
ἐμεῖς θά δεῖξωμεν ροπᾶς
πρὸς τοὺς ὑποψηφίους.

Δὲν θά μᾶς σκεῖξῃ γεγονός,
μήτε τοὺς κύκλους κανονός
κι' ἐμεῖς δὲν θά ταράξωμεν.

Καὶ τῆ Ματρ τῆ μνην
ἐν οὐδὲτέρῳ ἀνάμονῃ
ὅσας ἐκλογὰς θ' ἀράξωμεν.

Κι' ἐγὼ μεγαλυνάρια
θά φάλω σὲ σωτήρας,
τὰ νέα βιβλιάρια
βαστάζων ἀνά χειρας.

Γλέντια θά κάνωμε πολλά,
κι' ἄλοι θά προσπαθᾶσωμε
ἀνορθωταὶ νὰ γένωμε.

Μὴ δύο λόγια στρογγυλά
στ' αἰγὰ μᾶς θά καθίσωμε
καὶ δὲν θά μπαινοβγαίνωμε.

**Κ2' ὁ Περικλέτος ὁμιλῶν
εἰς τοὺς χοροὺς τῶν Νεφελῶν.**

Γ'.

Περ. — Κάθε πυκνὴ Νεφέλῃ
τήρα διαλυθήτω,
φῶς νέον ἀνατέλλει,
φῶς νέον γεννηθήτω.

Σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
γιὰ κάπην λαχταρῶ,
καὶ μ' ἐκλογαῖς καινούριας
ἔχω μεγάλαις φοβήραις.

Ἄς γιὰ τρεῦτον πληγᾶς
μὲ νέαις ἐκλογαῖς...
μὰ πόσο τῆς λαχάρισσας.

Μὴ τοῦτο τὸ μεναιτό
ἐπεσ' ἀμείως κάτω
κι' ἀπὸ χαρᾶς ὑπαρτάρισσας.

